

Tül

– Nevm Karahan · 07 Temmuz 2011

Tül Gözlerinin tüllerine tutundu ellerim Pas tutmuş demir yorgunluğunda İçimde ölüyor umutlarım
Söyler/din! Ayrılık kan rengiymiş avuçlarda Sana uslanmaz mutluluklar bulacağım Payıma düşen de
sana Gülüşlerden dünya kur dudaklarında Hem bilirsin! Sensiz hiç olmadı dileğim Bu gece veda
gecesi olsun Çırıl çıplak uzan yanıma Parmaklarım gezinsin saçlarının yamaçlarında Seveyim! Senden
başkasına sarılamam bir daha Hiç kimsenin bilmediği ateşten kuyu Sevişmeler hicranı susturur mu
Yağmur olmadan gül / gül olmadan bülbül yanar Gitme/sen! Kanatlarım kırılır inemem uçurumdan
Götür beni yanında arayanım olmaz Kimselere söyleme yaralandığımı Hapset zindanlarının en karanlık
odasına Sitem etmem! Sevdğine kul değilse özgür değildir insan Kapat tülleri gözlerinde vuslat
vurulmasın Susturamam içimdeki sesi/ni Gözlerinden yavaşça bırakıyorum kendimi Tut/ma! Ayrılık kan
rengi avuçlarımda / durma Üstü kapalı bir bahçe bulunduğum yer Duvarı toprak / çatısı beden
Yırtılıyor yüreğimin tülleri Ölüyorsun! Bitmeden sela sesi / Git hadi Nevim Karahan